

KUKORELLY ENDRE

Köszönöm szépen, hogy kicsit lebiggyesztette az ajkát

666

*Mutatták a tévében, hogy egy kisgyerek
kezét lerágta a patkány. Nem mutatták,
csak bemondták. Nem a kezét, hanem
az egyik ujját, amputálták az ujját
annak a gyerekeknek. Egy kórházi ágyat
lehetett látni távolról, meg egy házat,*

*relatív közlelről. Egy putrit. A szülők
nem álltak, úgymond, a kamera elé,
nem vállalták ezt a izét. Nyilvánosságot.
Be volt zárva az ablak. Zárva
voltak az ablaktáblák. Lejött félig a
fal, ez jól látszott. Így állt*

*a ház, ez azoknak mutatom, ha
valaki esetleg nem látta. Tegnap este
adták a híradóban. Beszélt egy csávó,
hogy ő kis mérget adott a
patkányoknak, meg a polgármester, aztán más
téma következett. Most jön tizennyolc jambikus*

*sor. A mindenit.
Ez egy
káromkodás.
A minden
itt káromkodás,
vagy szinte az. Talán*

egy felkiáltójel még

*kellene ide. Úgy este fél kilenc
fél volt.*

Úgy látszik, bármi van.

*Úgy van, hogy
bármi látszik.*

Úgy van, hogy bármi

van: vagy az,

vagy annak tűnik fel.

Vagy minden

annak tűnik épp,

ami.

666

*Tudtam annak a nevét, aki a
fölöttem lévő ágyon aludt. Az összesnek
tudtam a nevét. Mindenfélét tudtam róluk,
ez viszonylag sebesen ment, kiderült, elmesélték,
mások mondták róluk meg ilyesmi. Most
eszembe jutott, hogy Rostás. Ez a*

*Rostás egy kecskeméti gyerek volt, és
a Dózsának drukkolt, és mikor szórakoztunk
vele, vigyorgott, és azt mondta, hogy
mög köll nézni a tabellát. Vagy
taböllát, ezt elfelejtettem. Tabella, ö-vel. És
hogy Bönö Föri, töszí-vöszí. Volt*

egy Rátki is, de nem Rátki

volt, csak ez jut eszembe róla.

Vörös orrú Rátki. És volt még

a Rác, nagydarab, terenyei lakos, mély

hangja volt, ő volt a golyószórós.

Golyószóróval nem lőttem, csak kétszer vagy

háromszor. Rossz szag volt benn, de

csak ha éjfélkor visszaértem a kimaradásról,

*máskor nem. A kályha mellett túl
nagy a meleg. Jó volt visszaérni,
levetkőztem, lefekvés, nem kellett a cuccot
rendesen összehajtogatni. Elindulni otthonról, az szar*

*volt, várni a tizenkettes busz megállójában,
de aztán beértem, és nem is
éreztem annyira büdösnek a körletet, csak
a fölöttem levő, akinek nem jut
eszembe a neve, az horkolt úgy,
hogy nagyon, de aztán felrúgtam a*

*sodronyra, akkor abbahagyta. Volt egy Meglécz
nevű is Nyírbátorból, az, na. Béla.
Bélának hívták, gyorsan beszélt, és csak
a pináról volt hajlandó. Pina, és
brrr. Eléggé emlékszem mégiscsak a nevükre.
Csak aki fölöttem aludt, arra nem.*

666 999

*És akkor nem a szemembe nézett
az a gyerek, a hátvéd, hanem
ide, és mutatom is a helyet,
hogy hová, a homlokomra, itt, mutatom
a homlokomat, a homlokomra nézett, mondom,
és akkor egyből elpirultam, mert eszembe*

*jutott, hogy a múltkor is pont
így meséltem, ez a pirulás könnyen
megy nekem, inkább nem is megy,
hanem jön, könnyen jön, aztán meg
úgy marad, könnyen elpirulok, nyilván bőrvastagság
kérdése, vagy érzet, így lettek ezek*

*szerint az erek belehúzva a bőrbe,
jön egy kis vér pluszban, némi
felesleg, mindjárt kijelzi, csak az a kérdés,*

*hogy miért jön annyi vér és
mit jelez, nyilván azt jelzi, hogy
most meg minék a francnak mesélem*

*el már megint, hallom a hangomat,
ahogy mesélek, ugyanaz a hang, ugyanolyan
magasságon mondom, ahogy a múltkor valaki
másnak, vagyis hát akkor megintcsak magamnak
mondom el, nem?, mindenkinek külön úgyse
megy, vagy egyszer egy valakinek, vagy*

*sokszor saját magamnak, hát ettől jön
biztos a vér, na mindegy, akkor
már legjobb, ha befejezem, persze nem
volna muszáj befejezni, nyugodtan abba is
hagyhatnám, valamit kitalálnék, belekezednék valami másba,
vagy csak fölüllok mindjárt, és kimegyek*

*innen, szóval ahogy elkezdtek a játékot,
ők támadtak, a labda a mi
térfelünkön, meg a bíró is, én
pedig álldogálok elől, és akkor odasétált
mellém ez a valaki, a védőm,
egy alacsony, inas proligyerek, jött belőle*

*kifelé a nikotinszag, odalépett és belém
rúgott, csak úgy, egyszerűen belerúgott a
vádlimba, mondtam, és megint elpirultam, mert
miért mondtam, hogy vádli, miért vádlit
mondtam, amikor nem azt akartam mondani,
hanem lábszárvédőt, na mindegy, múltkor lábszárvédőt*

*mondtam, mert az volt, a lábszárvédőmbé
rúgott bele, pontosabban a sípcsontomba rúgott,
de ott van a lábszárvédő, tehát
mégsem csak úgy a sípcsont, nem is
nagyon fáj, viszont belém rúgott, igaz,
hogy nem a vádlimba, és akkor erre*

*én azt mondtam annak a proligyereknek,
baszd meg, hogy baszd meg, haver,
rugdosás nélkül is el tudod te
venni a lasztit, és erre, de
ezt már meséltem, a csávó nem
nézett rám, vagyis rám nézett, viszont*

*nem a szemembe, hanem a homlokomra,
ezt találta ki, megtalálta, hogy hova
kell, átnézett rajtam, mint aki nincs
is ott, mintha nem lennék ott,
és én akkor nem is voltam
ott, megtalálta a megfelelő helyet.*

2000. január 23.

